

PÉCSI FIGYELŐ

politikai, közgazdasági és egyes tartalmu, kiválólag a megyei és városi közérdeket tárgyazó Baranya és Somogy megyei ELLENZÉKI HETI KÖZLÖNY.

Előfizetési díj:
postán vagy Pécsset házhoz küldve:
egész év folyamára 5 ft.—kr.
félévi " 2 " 50 "
¼-évi " 1 " 25 "
Megjelenik hetenkint egyszer szombaton.
Egyes számok Weidinger Nánd. ur könyvkereskedésben a Széchenyi-téren kaphatók.

Hirdetések ára:
Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenéséért 8 kr.
másodszeri " 6 "
harmadszorinál " 5 "
többszöri megjelenésnél alkuszertint és minden megjelenéskor 30 kr. hirdetési bélyeg illeték.
A nyílt térben egy petit sor 10 kr.

Szerkesztői iroda: megye-utca 12. szám.
Kiadó hivatal: Mejláth-tér 22. sz. Taisz Mihály nyomdájában.
A lap szellemi részét illető közlemények és előzetések a szerkesztőséghez, a hirdetések iránti megrendelések pedig a kiadó hivatalba küldetni kérvetnek. — Előfizethető még Blauhn Antal ur városi háza alatti kereskedésében Pécsset.
A léziratok visszajutnak a kiadóhoz.

Közgazdálkodásunk életfaját emésztő egyik kórálapotunk fenn és alatt.

Rég hirdettettünk országzerte az ellenzék által, s mint kétségbe vonhatlan igazság elismertett átaljában, hogy azok, kik az ország közgazdálkodására mint országgyűlési képviselők befolyással vannak, vagyis a kormányzás és a közjavak kezelését ellenőrizni hivatvák — e tisztet nem teljesíthetik hiven és lelkiismeretesen, ha ők bármilyen üzleti viszonyban saját egyéni hasznukra nézve, vagy mint tisztviselők állásuknál fogva érdekeltek, minél fogva a közvélemény hangosan követelte, egy oly törvénynek mielőbbi meghozatalát, mely ezt gyökeresen megakadályoztatván — lehetővé tegye: a kormányzás és az ország közjavarai feletti szigorú és lelkiismeretes ellenőrködést.
Azonban a sophismák és az anyagiaság korát élvén, mely tén eme sark alapigazságnak is: „Salus reipublicae suprema lex esto.“ (A köztársaság java legyen a legfőbb törvény) más magyarázatot adni képes, — a közvélemény e jogos és országra nézve üdvös kívánatát a pártédek feltüntetése segélyével sikerült az önzésnek háttérbe tolni és mindez ideig megzavartolni.
S itt, hoi — mint például a törvényhatóságokban és községekben világos törvény rendelkezik, mely a törvényhatósági és községi képviselők részvételt mindazoknak tiltja, kik a törvényhatósággal és a községgel — szerződési vagy bármilyen számadási viszonyban vannak, a pártédek, s néhol az önérdék mindig keresett s talált sophismát, álokoskodást, melynek segélyével az egyéni érdekek feláldozva a közérdeket — az önző érdekek egybekapcsolásával a párt — vagy hatalmi s önfentartási eszközt szaporítsa.
És miután az érdekek összeköttetésének ezen módja annyira gyakorlathoz hozva lett,

mint azt fent és alatt nagy mértékben tapasztalni alkalmunk van: lehet-e esodálkozni azon, ha aztán találkozik valaki, ki mint az utóbbi közgyűlésben nálunk — ezen vizsgáltság állapotot felemlítvén — és annak szabályszerű orvoslását sürgetvén — vagy meg nem értetik, vagy tán fellépésében más szándékat kerestetik, mint az, mit általában a kétségbenem vonhatlan igazságnak elvéből, s ez utóbbi esetben a törvénynek egyedül helyes értelmezéséből kimagyarázni lehet és kell.
Mi sem akarjuk a törvény értelmezését a legszélsőbb határig elvinni; s mi vagyunk azok, kik a törvényhatósági teremben, — midőn főleg a város közvagyonára és közgazdaságára fogor szóban — a pártoskodást, a pártzöldökiből cselekvést teljesen mellőzni kívánjuk, de odáig nem mehetünk a kimélttel — a közügy iránti tekintetből, hogy megengedjük bárkinek is a bizottsági tagok közül, hogy a várossal üzleti összeköttetésben legyen.
Mert ha megengedhető ez egyénél, megengedhető kell, hogy legyen a bizottsági tagok mindenikénél. — Amde ha ez úgy lenne — kérdjük: lehetséges volna-e a kellő ellenőrzés, s vajlon nem felejtkezne-e meg egyik-másik inkább a város, mint a egyéni hasznáról?
És vajlon azon bizottsági tag, ki a törvényhatósággal — nálunk a várossal üzleti viszonyban áll — vagy a városi szükségletek kiszolgáltatására akár írásos szerződés — akár pedig, mint nálunk eddig a bevett rossz gazdálkodás mellett szokásban volt, hallgatag, csupán az illető rendelkező tisztviselő jó akarata és szivességéből vállalkozik, illetőleg időről időre, de minden esetre többször — tán folytonosan a szükségletek kiszolgáltatása iránt felkerestetik — ily szerfelett anyagias korban képes-e saját önérdékét a közérdek elébe nem helyezni, és azon tisztviselő vagy tisztviselő

lái iránt, kik őt a várostól némi hasznalattal részeltetni kívánják — s ezt teszik, kevesebb elnézéssel lenni, mint különben, ha ő saját egyéni hasznára nézve semmi tekintetben érdekelve nincs?
Mi egyáltalában elgondolni képesek nem vagyunk, hogy miért kelljen a bevásárlás alatt épen a városi bizottsági tagoknál közölni, midőn számosan vannak nem bizottsági tagok, kiknél a város részére szükségesek bevásárlásait szinte teljesíteni és valant az árakat, egy a kiszolgáltak minőségét is ellenőrizni inkább lehetséges.
Nem szólnak a multa, de legyünk szigorúan igazságosak, főleg a közügyekben a jövőre: és ha csakugyan komolyan szándékunk közgazdálkodásunkon gyökeresen javítani fenn és lent egyaránt: úgy nem csak az egyesek önzésére szolgáló alkalma, hanem még a gyanunak árnyékát is szigorúan kikérülni kötelességünk.
Romlott társadalmi és erkölcsi helyzetünk most inkább kényszerít és szigorú orvosságra mint valaha.
Hisz elég már a törvénynek azon hivatalos tisztviselőknél megengedni a közérdekek feletti ellenőrzés, vagy bizonyos mértékű ellenőrzés iránti határozat haza társaságunk szavazatukkal dönteni, mit hasonlólag a közügyekre nézve károsnak tartunk. — minnyit egyelőre elégségesnek, sőt kötelezőnek tartunk szükségesnek is tartottunk elmondani, hogy mindenki előtt ismeretes legyen: a közgazdálkodásunk életfaját emésztő kórálapotunk egyike fenn és alatt.

indítványának valóstításához évenkénti tíz forinttal hozzá járuljak.
Köszönöm ezredes urnak, hogy levelével nekem alkalmat nyújtott az első közt lehetni, kik a honvédek iránt mélyen érzett hálatartozás oltárára álléereiket lehetetik.
Szolgáljon e levelém kötelezvényül, hogy a honvédeknek ellátás pénzétárába, a míg élek évenként 20 forintot fizetni fogok.
Fiaim is megbiztak, jelentsem ki nevükben, hogy ők is kötelezik magukat e czélhoz évenként tíz, tíz, tehát együtt husz forinttal hozzá járulni.
E kötelezéshez képest a közelgő 1874-ik évre tartozott 40 forintot ide reszkvete megküldöm.
Nagyon szomoró mondhattam a történelemben példátlan dolog az, hogy a magán adakozás filléreihez kelljen ily ügyben folyamodni, mivel hogy a nemzet, mint nemzet be nem váltotta ígérteit, melyet a nemzeti becsület kezessége alá helyezett, midőn az enyészettel fenyegetett haza védelmére hű fiainak véreit, életét igénybe vette. — S a szomorúság — nehogy többet mondjak — melyet a phoenomenális szőszegésnek bár mely körülmények közt is nem lehetne fölköntenie, csak növekedhetik ha meggondoljuk, mi bőkezűleg, sőt mi pazarul kezeltetett hét év óta az ország háztartása, mi bömértékben kijutott abból boldognak, boldogtalannak, a ki csészéjét a nemzet pénze szökőkútjának alája tartá; jutott mindenkinek, még azoknak is, kik a muszátk nyakunkra hozták, csak a haza védelmében megcsontultak.
Igaz, az idők nagyon megváltoztak, s a változott időkkel változnak az emberek is.
Az ösöktől öröklött hagyományos irány, mely hazánk függetlenségének védelmében, a már múlt felbén lévő nemzedéket oly magasra emelődözásra lelkesítette, nem tartozik többé az ujkor irányai közé.
Hogy ez új irányok ujszerű bölcsessége nem szereti a multak emléket, mely a jelenre árnyéket vet: az megiehet.
Hiszen rég megírta Kőlcsey a völgyben ülő korról, hogy „Öse sas lakára, szédeleg ha néha feltekint“.
Hanem azért a hon és szabadság harczaiban megroconsolt Belizárt csak még sem kellett volna koldulni hagyni, bár hős alakjának emlékezete nem kedves is!

T á r c z a.

— Emlékezések. —

Egy önkénytelen önkénytestől.

Folytatás.
Kapitány ur köszönöm alásan a megérdemelt büntetést! —
Mi pedig okultunk a példán s azontúl egy órával előbb már helyünkön ültünk s lopván az időt vártuk az előadást!
A mi most már a tudományokat illeti, biz abból az önkénytestek nagy része szép keveset értett; de ebből a szép keveséből még kevesebb volt az, a mi a tudományoknak csak árnyékát is viselte magán. Szüntelen pedanteria és szószériu bírázás volt az egész életünk. Hanem mikor az „önkénytestek“ intézményéhez értünk akkor, szép meglepetés várt ránk. Az előadó főhadnagy ugyan is ránkfordított kegyetlen hangon:
Hát tudják-e mit nyert az állam az önkéntes intézménynek? azt, hogy az, a ki 2—3 évig iskolába járt, abból egy évi önkénytes lesz és nekünk itt még irnokaink sincsenek. Most én magam ülhetek az asztal mellé és vonalozhatok!
S ezzel felmutatá ujjait, melyen némi tintafoltok mutatkoztak, biztos jelei a főhadnagy írásbeli ügyességének.
Borzasztó! szerencsétlen honatyák! szerencsétlen törvény! Ime most már a cs. k. főhadnagyoknak írni is kell! Ki fog most már ezután az utcán kerdőt csörtetni? — Oda van az arany idő! nehéz napok jöttek! A főhadnagyok már vonaloznak is; közel a világ vége!
Mi pedig szépen zsebre raktuk a mondottakat, hiszen azok a méltatlanságok csak második catorgóriájába tartoztak. Hanem a mint a t. olvasólatja, egynek mégis kifurta ez oldalát. Tanuljanak belőle azok a kik gyakorlathoz nem tanulhatnak.

Azonban egy alkalommal a véletlen szépen visszatorlotta a méltatlanságot. Azon teremben ugyanis, hol a katonai tudományok előadattak, a megelőző órákban a 2-od évi joghallgatók ülémeztettek. Egy alkalommal midőn elkezdődött az előadás, ime a táblán ott pompázott egy arany mondat krétával felírva: „Der Zopf, der hängt ihm hinten! Az Chamisso.“ — épen úgy mint egykor Constantin caesar előtt az égen: — in hoc signo vinces! — Valamelyik jó kedvű önkénytes írta oda. A előadó Professor pedig mindjárt tudta mit jelent az és dühössen törölte le a szolgálattelvő önkénytesttel.
Voltak mindezen dolgokon felül hetenkint egyszer gyakorlataink is, mit a fennehílt főhadnagy vezetett. Volt is pörölés, káromkodás és kicsinyes bosszantás elég. Minden gyakorlat után pedig néhányan fegyverét megvizsgálta a főhadnagy. Természetesen minden fegyvert szutykosnak talált. Egyszer engem is megcsipett!
Hát magának minek van a fegyverén 25 font piszok? holnap jöjjön rapportra!
Másnap a kapitány fogott elő a rapportnál: Halottam hogy a fegyverén 50 font rozsda volt! — s azzal megvizsgálta ismét fegyveremet s dacára annak hogy 3 óráig tulajdon kezemmel tisztítottam, még is exoffo ismét piszkosnak talált. Másnap megint rapportra! De ekkor már egy, merényletet koholtam ki. A fegyverem mit sem tisztítottam. A rapport megint megérkezett!
No nézzük a fegyverét! — — — lám, ki tudja tisztítani csak akarja! Így ni, máskor a főhadnagy a fegyverén 80 font szutykot. Értettem! — mondám s zárjel közt mondtam valamit, a mit az 50 es évekből már a néptábla foglalt s még mai napig sem felede el.
De mindezen állapot csak mégis istenes lett volna, ha két rendbéli szolgálatot (Dienst) nem kellett volna teljesíteniük, a mit is itt mindjárt emondandó vagyok. Ez tette még csak keseravé, a mi katonai dicsőségünket.

Az első rendbéli szolgálat a tisztú iskolát illette.
Volt nekünk itt egy iskolaparancsnokunk, — Schulcommandant. — Ez a nevezetes egyéniség pedig egy tiszteletrémelőt hassal és kövérséggel rendelkező önkénytes társunk volt, — a ki még az ujoncoktatásnál hasával mindig megzavarta a sor igazodását s midőn a kapitány rávált: — Barch einzogen — akkor behuzta az említett monstrumot, hanem akkor meg hátulról deklaráta a kapitányt a hibát: — Jetzt passt aber wieder hinten nicht!
Ilyképen Schulcommandanssá lévén, ő felelt a rendről, valamint az egyéb kellemetlenségek felől is, s ő commandozta a napi rapportot. Ez azonban csak az ő baja volt, hanem nekünk annál inkább volt bajunk az iskolai „napossággal“. Ez ugyanis abból állt hogy az ember a tölténytartót, Patronatsche. — felcsatolta az emésztésre szolgáló szűrő fölé, mint a szolgálat jelvényét és nyakára azt 24 óráig tartó bajt és lötást futat. Először is a lámpát megigazgatta, krétát és szivacsot késett, s az írásbeli jelentésbe felvette. Azután pedig elment a napi parancsért.
Már pedig nálunk az utcáknak azon természetök van (különösen az országutnak) hogy télen szőcsok szoktak lenni; míg viszont ama naposságnak meg az a természete van, hogy a sarat so időse térbeli tekintetben nem respectálja. Minekutána pedig a parancskönyv a sártengeren magától nem jött, ennélfogva az önkénytesnek kellett ön átbakancsolni. Az eső természetesen szintén ámitáson kívül maradt.
Ilyképen átszállítván a napos az országúti sártengeren a parancskönyvet, megvárta míg vége az előadásnak, midőn is a parancs elolvastatván, a naposnak visszaadott. Ez pedig esti 6 órakor történt, midőn is, mint tudva van, télen már tét van. A naposnak azonban a sötétség sem árt

s elolván a lámpát az iskolában, ismét neki indult a sártengernek, ezuttal már sötétben s a parancs könyvet visszavitte. Ezeknek utána visszaballagott a térdig érő pocékban, a midőn is az az átkozott „rövidszáru kis csizma“ negyed isben ment tele habarccsal. Most már azután egyelőre szabad volt s akár a tánciskolába mehetett udvarolni a serdüő angyaloknak és a felserdült angyaloknak. — Másnap idejében elvívén a kapitányhoz az írásbeli rapportot, ő maga is oda állt a rapporthoz. „Rapport rechts schaut!“
Kapitány ur jelentem alásan: átadom a napot!
Kapitány ur jelentem alásan: átveszem a napot! s ezzel egy új önkénytes vette magára a baj-és sártenger átgázolását. — Eddig az iskolai szolgálat.
Sokkal gyászosabb nevezetességre emelkedett azonban a helyőrségi szolgálat — Garnisons-Dienst. Itt ismerkedtünk csak tulajdonképp meg a valósgos katonai nyomorisággal. Itt hullott le szemünk-ről a fátyol s láttunk egy irtalmatlan nagy Zopfot. Pájdalom e Zopf ostor a soldatesca kezében, a mivel oly egyéneknek a hátán játszik, a kik elég vakmerők a kék sapka alatt gondolkozó észre rejtegetni, vagy jobban mondva nem rejtegetni. Ezen említett szolgálat tehát lényegesen firtelmesebb volt az iskolai szolgálatnál. Mielőtt azonban részletesen szólnék fölé, felosztom két részre. 1) Az őrségi szolgálat, az ugynevezett — várta. — Nachdienst. — 2) A felügyeleti szolgálat — Inspectionsdienst. — Szólok most mindkettőről:
1) A őrségi szolgálat. Ez következőképen ment végbe. — Többrendbéli szőrszállhasogató vizsgálaton átesve, — midőn is a szolgálattelvő tiszt az önkénytesek borjújában — Tornister, — rondesen kávé-és teakészleteket fedezett föl, tiltakozván a civilisatio vívmányainak ily módoni terjesztése ellen, — tehát átesvén eme vizsgálaton, a fegyvert és borjút az ember a várta szobába cipelte. Ott azután parancsszóra feltűzte a szuronyt, több rendbéli komédiát csinált s lerakta a fegyvert s azután

Gabona-árak.

a pécsi heti vásáron 1874. Jan. 5-án.

Buzza	jó	83 Suly font 7 frt. 40 kr	Rozs	jó	75	6	40
	középszerű	81		6	60		
Kétszeres	jó	79	Árpa	jó	66	3	80
	középszerű	77		6	45		
	legalábbvaló	80		jó	50	2	25
		79		középszerű	48	2	15
		77		legalábbvaló			

Kukoricza	jó	83	Hajdina	jó	4	25
	középszerű	80		4	15	
Széna	jó	—	Szalma	jó	3	90
	legalábbvaló	—		2	—	
		—		1	—	

Nagy Ferencz, laptulajdonos.
Simonfay János, felelős szerkesztő.
Haksch Emil, Kiss József, Németh Ign., szerkesztő társak.

HIRDETÉSEK.

12832
 telek. szám. 1873.

Árverési Hirdetmény.

A pécsi kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztálya által közhírré tétetik, hogy Hammerli Teréz felperesnek 175 t. tőke és járuléka miatt alperesek Puzer Ferencz és Julianától bíróság föfoglalta a pécsi 1603 sz. tjkben felvett 2194 hszs. Balicsban fekvő 1 hold 68 □ öl szőlőnek gúnyhóval együtt 1285 ft. becsár kikialtása mellett s az alább következő feltételek alatt közárverésen eladatni rendeltetvén, arra határnapul 1874 évi Január hó 24 napja, és szükség esetén az árverésnek becsáron alól is eszközésére második határnapul 1874 évi Február hó 24 napja mindenkor a kir. t. szék helyiségében d. e. 10 óra kitűztetik.

Feltételek:

- 1) Az árverés kezdetével a becsár 10%, vagyis 100 forint bantapénzül az árvezőző bír. kezére letendő, mely a vevőtől az utolsó vételári részletbe számítás mellett visszatartatván, ez tartozik a vételár fele részét a feleresztől az árveréstől számítandó két hónap alatt az utóbbi részletet mindenkor 6% kamatokkal ezen törvényszéknel lefizetni.
- 2) A vevő az árverés után azonnal birtokba léphet, a tulajdonjogi bekebelezés azonban akkor fog eszközöltetni, ha a vevő az árverési feltételeknek eleget tett.
- 3) Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tette, bantapénzének elvesztése mellett az ő karára és költségére az érdeklétt fél kérelme folytán újabb és becsáron alól árverés fog tartani.
- 4) Felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett ezen bíróság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben hivatalból kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.
- 5) Végre felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket jelen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig ingóságokra nézve az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen törvényszék telekkönyvi osztályánál benyujtsák, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolják meg, egyedül a vételár fölőlegére fognak utasíttatni. — Kelt Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1873. évi October 17-én tartott üléséből. Gyenes Pongrácz, telekkönyv-vezető.

12867.
 telek. szám. 1873.

Árverési Hirdetmény.

A pécsi kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztálya által közhírré tétetik, hogy Paulovits János és neje alpereseknek 80 frt tőke és járuléka miatt alperes Cziglián Péterné sz. Stipánovits Evától bíróság föfoglalta a pécsi 1693 sz. tjkben felvett 546 sz. háznak 225 frtra becsült fele, és az 1628 hszs. szőlőnek 52 frt 50 kr. becsült alperesét illető felerészére a becsár kikialtása mellett s az alább következő feltételek alatt közárverésen eladatni rendeltetvén, arra határnapul 1874. évi Január hó 15. napja, és szükség esetén az árverésnek becsáron alól is eszközésére második határnapul 1874. évi február hó 16 napja mindenkor ezen kir. tsvék telek. irodájában d. e. 10 óra kitűztetik.

Feltételek:

- 1) Az árverés kezdetével a becsár 10%, vagyis 22 ft. 50 és 5 ft. 25 kr. bantapénzül az árvezőző bír. kezére letendő, mely a vevőtől az utolsó vételári részletbe számítás mellett visszatartatván, ez tartozik a vételár fele részét a feleresztől az árveréstől számítandó egy hónap és 1/2, az árveréstől számítandó két hónap alatt az utóbbi részletet mindenkor 6% kamatokkal ezen törvényszéknel lefizetni.
- 2) A vevő az árverés után azonnal birtokba léphet, a tulajdonjogi bekebelezés azonban akkor fog eszközöltetni, ha a vevő az árverési feltételeknek eleget tett.
- 3) Felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett ezen bíróság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben hivatalból kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.
- 4) Végre felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket jelen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig ingóságokra nézve az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen törvényszék telekkönyvi osztályánál benyujtsák, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolják meg, egyedül a vételár fölőlegére fognak utasíttatni. — Kelt a pécsi kir. e. f. törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságának 1873. évi november hó 28. napján tartott üléséből. Gyenes Pongrácz, telekkönyv-vezető.

A „RÉSZVÉTEK”

czimű

temetkezéseket rendező

intézet elintézt temetéseket 20 frtól felfelé, úgy a halott bejelentő czédulák, czimerek, éji örök kiállítását, valamint a halott borotválását, fésűllését, mosását és felöltöztetését, elvállalja a sirboltok és sirgödörök elkészíttetését, úgy azok kivilágítását és feldiszíttetését, s egy általán a temetkezésre vonatkozó ügyek elintézését; ezek, kívül az intézet mindenféle ércz- és fa koporsók, szemfödelek, halotti ruhák, fátyolok s.t.b. birtokában van és ezek szintén nála megrendelhetők.

A felvételi hivatal és koporsóraktár **Pécsen, Séchenyitér (Fötér Cséby-féle ház) 11. sz. a.** létezik; hol az árjegyzékek megtekinthetők, és a hol a pontos kezelésmód előterjesztésével minden időben a t. cz. közönségnek készséges szolgálatára állnak a vállalkozók **Hartl Fer., Mikics Ján.**

57. (6-6)

2903 sz.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelmi miniszterium 1873. évi 7-án kelt 12758/2940 számú rendelkezésével a pécs-kaposvári távirat vezeték lehorvát határozta el. Ezen vezetékben levő 1234 darab távirat oszlop a helyszínen állva és leszerelve eladandó lévén, felszólítottak a venni szándékozók, hogy ajánlataikat 10% bantapénz kíséretében az alolirt igazgatósághoz legfeljebb 1874. január 15-ik küldjék be, honnan a szerződés megkötése végett a további értesítést nyereséggel, M. kir. távirat igazgatóság. Nagy-Kanisza 1873. december 19-én. Laullender.

65 (3-3)

A t. cz. gazdaközönséghez!

Van szerencsem a t. gazdaközönség szives figyelmét felhívni az általam készített és több gazdaságokban a mezei egerek tömeges kiirtására fényes sikerrel használt és páratlanul elismert **Phosphor-szeletkékre** 1 mázsának ára 28 frt. Használati utasítás ingyen. Minden megrendeléshez hatóság engedély csatolandó. Bővebb felvilágosítást ad tek: **Kammerer F. Rátfán.** Üszög, mozsog, dombóvári stb. uradalmi t. felügyelőségek és birtokosok. 70. (3-2). **Sípöcz gyógyszerháza Pécsen.**

ARKÁNUM

melyet sokfélefépen utánoznak **valódi minőségben kapható:** Pécsen: Zsolnay Imre s Wilmos, Mohácsos: Mész J. B. és fia, Monostoron: Berger Gyula uraknál. 1 nagy badog 1 ft, kicsi 80 kr. Egyes badog megrendelése is utánvétel mellett gyorsan teljesíttetik. Ugyanott kapható citrom-kenőcs, egyedül szer a fagyhójakok és tyuszkem ellen, 1 tégely 50 kr. **Kivonat** egy naponként beérkező közsöng iratból. Legyen ön szives és küldjön nekem 2 doboz Arkánnumot, mert fényesen bizonyította be jóságát. Tisztelettel 8. (0-11) **Wetzsteiner,** Sár, 1873. nov. 18. urad. felügyelő.

Pályázati hirdetmény.

1874. évi február 2-dikán a pécs-barcsi vaspálya központi hivatalában PESTEN 18000 és 9000 darab talpfa szállítása iránt pályázás fog tartatni. A szállítási feltételek említtett központi hivatalnál (Pesten Lipóttéplomté 2-ik szám) és az üzletvezetőséghez Pécsen intézendők. **Kir. szab. pécs-barcsi vaspálya.**

HASCHKA JÓZSEF fodrász-, hajnyíró- és beretváló termé

Pécsen a Határy-épületben, Király-utca 8. sz. a., ahol azelőtt is létezett, áttéte. **Mivél a nagyerdemi közönségét iszicléttel értesíté azaz, hogy valamint eddig úgy ezután is jó, gyors és olcsó szolgálata állt a nagyerdemi közönség pályafogását kérdeméni lesz főöröké.**

7 (3-1)

Könyvnyomda-bérlet.

A pécsi püspöki jogakadémián a tulajdonoshoz tartozó mindennemű botkészséggel jól felszerelt, kézi- és gősszerűvel, tégas íróval, nagy mütermék és mellickehelyiségekkel, valamint ugyanazon épületbe 4 szoba, könyvtár, élecskamra, pincze és padlásból álló lakásai ellátott és a város közepén fekvő **LYCEUMI KÖNYVNYOMDA** 1874. évi július hó 1-től egy másuttan kövvetkező 6 vagy több évre zártajánlatok útján, melyek f. évi febr. 10-ig a pécsi püspök-megyei hivatalhoz intézendők, a leg többet ígérőnek haszonbérbe adatik. A kötéendő szerződés feltételei, valamint a nyomda-felszerelési leltár a jogakademián igazgató-ságjánál Pécsen botkinthetők. Kelt Pécsen, 1874 Január 7-én. 75.(3-1) **A pécsi püspök- megyei hivatal.**

Meghívás.

A fekete és mellékvezek szabályozási társulat. **Meghívás.** A fekete és mellékvezek szabályozási társulat t. tagjai és az összes érdekeltek az 1874-ik Jan. hó 19-én d. e. 9 órakor Pécsen a megyeház nagy termében tartandó **közgyűlésre** ezennel meghivatnak. Tárty: 1. a társulat megalakulása és szervezése tárgyában 1873/1874 sz. a. kelt közmunka és közlekedési miniszterium leiratának kihirdetése; 2. a társulati alapszabályok, valamint az 1873. augusztus 17-én tartott alakulási közgyűlés némely határozatának a miniszteri rendelettel kívánt megfeleltetési módosítása; 3. a társulatlak ennek folytán leendő végleges megalakulása s ezekkel kapcsolatos intézkedések megtétele. Pécsen 1873-ki december 17-én. **Lejtényi György** elnök.

közgyűlésre

74. (2-1)

ALARCOS ÖLTÖNYÖK
 Olcsó áron (1 frtól fölfele) kölcsönözhetőnek Pécsen a boltmeghívás alatt Hoffmann bátorrak. tára mellett, **Lenner J. G.-nél,** 73. (3-1)